

Gentleman. Kuidas Sa alustasid? **Fabrizio Donato.** Mu isa oli pikamaajooksja ja ema kõrgushüppaja. Kui ma olin kaheksa-aastane, hakkasid nad mind ja mu õde Frosinone Bruno Zauli staadionile kaasa võtma.

G. Oli Sul juba tol ajal silmapaistvaid oskuseid?

F.D. Ma olin väga paindlik ja jõuline. Vanemad ütlevad, et minust oleks võinud saada ka kõrgushüppaja.

G. Kes oli esimene inimene, kes Sinusse kui sportlasesse uskus?

F.D. Minu esimene treener Tonino Ceccarelli. Koos temaga hakkasingi 14aastaselt proovima kaugus- ja kõrgushüppeid.

G. Hüppasid juba siis väga kõrgele?

F.D. Kõrgele, aga mitte piisavalt. Paari aastaga kasvasin meeletult, kuid täpsusega oli raskuseid. Lõpuks otsustasime kaugushüpete kasuks. Ehk siis, me katsetasime ja leidsime mulle sobiva nurga. Ma tahan seda rõhutada, sest praegu kiputakse lastele liialt vara ala valida. Mina olen aga 37aastaselt endiselt konkurentsivõimeline, sest mu treener austas väga mu loomulikku arengut.

G. Tegu oli ebatavalise treeneriga.

F.D. Pigem on tegu treeneriga, kes oskab annet austada seda kurjasti kasutamata.

G. Millal sai sport Sinu jaoks elutöök?

F.D. Kui ma olin 16 ja mitte üldse planeeritud. Mu treeningklubi osales maakondlikel võistlustel, aga meie kolmikhüppaja vigastas end enne võistlust. Kuid kuna võistlusreeglid nägid ette iga spordiala esindaja osalemist, küsis mu treener, kas ma ei saaks vigastatud võistlejat asendada.

G. Selleks ajaks kesken-
dusid sa ju hüpetele?

F.D. Ma olin veidi harjutanud, aga kolmikhüppeid olin teinud vaid mõned korrad. Kuid juhtus nii, et suutsin hüppata miinimumi, millega pääses Itaalia noorte meistrivõistlustele. Ma mäletan, kuidas mu treener pidi seda nähes peaaegu üle reelingu kukkuma.

G. Milline on peamine raskus kolmikhüpete juures?

F.D. Minu jaoks raskusi pole, kuna mul tuleb see välja täiesti loomulikult. Kuid kergejõustiku raames on see tehniliselt üks keerulise-

Fabrizio Donato, 37: kummiefektiga jakk, DIADORA HERITAGE (210 eurot, diadora.com); puuvillane särk, XACUS (hind 110 eurot, xacus.it); riidest lips, CORNELIANI (hind 130 eurot, corneliani.it); puuvillased püksid, DIADORA HERITAGE (hind 139 eurot); tennised, DIADORA (hind 155 eurot). Eelmisel lehel: jakk (385 eurot), püksid (hind 109 eurot), kõik DIADORA HERITAGE (diadora.com)

maid ja ka traumaatilisemaid alasid. Meie liikumine on kiire ning jalad saavad väga palju koormust. Mina olen õppinud Kuuba koolkonna järgi: esimesed kaks hüpet on kõige pikemad. On ka Inglise koolkond, mille kohaselt peab veidi vähem pörkuma ja pisut rohkem edasi libisema.

G. Kes on maailma parimad kolmikhüppajad?

F.D. Itaallased on väga tugevad. Vahest kõige tugevamad Euroopas ja maailma mastaabis kolmandad või neljandad. Maailmarekord kuulub inglasele Jonathan Edwards.

G. Kas Sul on itaallasest treener?

F.D. Jah, ta on minuga olnud juba 1995. aastast saati, kui ma ühinesin klubiga Gruppi Sportivi Fiamme Gialle. See on endiselt suur au ja suur õnn, kuna just tänu sellele sammule olen saanud oma unistused täide viia. Kui poleks olnud selliseid militaarspordigruppe, poleks ma saanud sellega tegelema hakata.

G. Üle ookeani on ka ülikoole, kus saab spordiga süvitsi tegeleda. Miks Itaalias nii ei ole?

F.D. Eks ta ole kultuuris kinni. Need spordiülikoolid aretavad tšempione.

G. Kes on need noored, kes kolmikhüppes veel ajalugu teevad?

F.D. Daniele Greco. Mu sõber ja suurim rivaal.

G. Oled talle ka näpunäiteid jaganud?

F.D. Ma ei ole kindel, kas ma talle otseselt midagi õpetanud olen, aga kui ta võitis 2012. Euroopa sisemeistri- võistlused, pühendas ta selle võidu mulle.

G. Mida Sa rääkisid olümpiamängudest?

F.D. Mul tulevad külmavärinad ainuüksi nendele mõeldes. Ma alustasin sportlasekarjääriga 1995. aastal ja lootsin 2000. aasta Souli olümpiamängudel osaleda. Kuid saatuse tahtel vigastasid end täpselt kaks päeva enne avatseremooni. Enda arust olime 2004. Ateenas olümpiamängudeks väga hästi

valmistanud, kuid võistluste tulemused näitasid midagi muud. 2008. aastal Pekingis läks ka nihu.

G. Kui vana Sa Pekingi mängude ajal olid?

F.D. 30aastane. Arvasin, et olen küps osaleja, kelle tugevus, kiirus, tehnika ja täpsus on selleks ajaks perfektsuseni lihvitud. Aga ma ei osanud arvestada võistluspingega, mis määravaks osutus.

Aga medalisooiv oli juba väga suur ja vedas mind välja 2012. Londoni olümpiamängudele. Minu etteaste toimus võistlusprogrammi lõpus ja olin itaallaste viimane kergejõustiku medalilootus.

G. Ka see oli kindlasti väga suur lisapinge?

F.D. Ma nägin ainult oma treenerit tribüünidel ja kunagist Fiamme Gialle komandöri, kes minu toetuseks Londonisse oli sõitnud. Seljavalu võttis ka oma tähelepanu. Aga sain kvalifikatsiooni juba esimese

hüppega.

G. Ja finaalvõistlus?

F.D. Ma eeldasin, et tegu on mu viimaste olümpiamängudega. Nüüdseks olen hakanud mõtlema, et kui mu füüsis seda lubab, miks mitte end ka Rios proovile panna. Kuid võttes arvesse mu vanust ja kõiki eelnevaid läbikukkumisi, pidasin Londonit oma viimaseks võimaluseks.

Ma tahtsin oma vastaseid esimese hüppega korralikult hirmutada ja see läkski mul kuidagi läbi. Christian Taylor, kes lõpetas kullaga, kukkus esimesel kahel katsel läbi. Mina viskasin hüpe hüppe järel sentimeetreid juurde ning viimane, neljas hüpe oli ideaalne.

G. Elu parim hüpe?

F.D. See on mul veel ees. Tollel päeval ma aga tundsin, et ma lendan. Sain aru, et see hüpe viib mind poodiumile. Pidin seda ootama kõigest 17 aastat!

